Ой не лізь, дядьку, в високії хати,
Бо там із тебе будуть глумувати!
Ой не лізь, дядьку, в панські хороми:
Там не чувати дідівської мови!
Возьми, дядьку, гострий спис,
Сядь на коня — та й у ліс!
Там на волі, на просторі
Скакатимемо доволі;
Долі в полі спатимемо,
Собі долі шукатимемо!
За білії руки панянок нам не водити
От по тому гладенькому, ніби скло, помості...
Нам, братця, нам, братця, вже нам не ходити
Та до панів, до панів тих великих у гості;
Нам, братця, нам, братця, під конем трощити
Ворогів наших невірних проклятії кості...
Або в морі
На просторі
Цареві служити,
Славоньки шукати,
Ворога губити,
Та щоб наших було знати!

Гей, братця, гей, братця, то наша дорога,
А не місце тепле в панського порога!